

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego, Andrzeja Pajaka,
Henryka Górskiego, Jana Marię Jackowskiego,
Marka Martynowskiego, Roberta Mamąta,
Krzysztofa Słonia i Jarosława Obremskiego
na 18. posiedzeniu Senatu
w dniu 4 października 2012 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracamy się do Pana w sprawie wyjaśnienia kwestii związanej z kwotą wolną od potrąceń komorniczych (minimalne wynagrodzenie ustalane na podstawie odrębnych przepisów oraz połowa świadczenia) na podstawie przepisów kodeksu pracy w przypadku wypłaty w danym miesiącu więcej niż jednego świadczenia.

Zagadnienie to jest bardzo istotne z punktu widzenia pracowników, a także służb płacowych pracodawców, które mają trudności w ustalaniu obowiązkowych potrąceń w miesiącu, kiedy na przykład pracownik uzyskał wynagrodzenie za pracę oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne (tak zwaną trzynastkę).

Zgodnie z art. 87 §8 k.p. potrąceń należności z wynagrodzenia pracownika w miesiącu, w którym są wypłacane składniki wynagrodzenia za okresy dłuższe niż jeden miesiąc, dokonuje się od łącznej kwoty wynagrodzenia uwzględniającej te składniki wynagrodzenia. A zatem, w naszej ocenie, oba otrzymane świadczenia należy dodać i od tak ustalonej kwoty ustalić kwotę niepodlegającą zajęciu w wysokości minimalnego wynagrodzenia i połowy łącznego świadczenia.

Odmienne interpretacja zobowiązująca do stosowania ochrony minimalnego wynagrodzenia z osobna w przypadku takiego świadczenia, jak dodatkowe wynagrodzenie roczne, jest, w naszej ocenie, nie do przyjęcia z kilku względów. Przede wszystkim nie istnieje żaden przepis dotyczący minimalnego dodatkowego wynagrodzenia. Może ono – i często tak właśnie jest – wynosić jedynie kilkaset złotych. A zatem nie może być również mowy o ochronie minimalnego dodatkowego wynagrodzenia w przypadku egzekucji komorniczej. W przypadku odmiennej interpretacji trzeba byłoby przyjąć, że jeżeli pracownik otrzymałby 800 zł dodatkowego wynagrodzenia rocznego, to nie można z niego w ogóle potrącić żadnej kwoty, a nawet należałoby je zwiększyć do wysokości minimalnego wynagrodzenia. Przedstawiony przykład pokazuje zatem paradoks odmiennej niż proponowana argumentacji. W naszej ocenie w przypadku wskazanej kwoty ochronie podlega jedynie połowa świadczenia (400 zł).

Z otrzymywanych przez nas informacji wynika jednak, że zarówno Państwowa Inspekcja Pracy, jak i sądy przyjmują w nielicznych przypadkach odmienną interpretację.

W związku z tym uprzejmie prosimy o przedstawienie stanowiska Pana Ministra w opisanej sprawie.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Andrzej Pajak
Henryk Górski
Jan Maria Jackowski
Marek Martynowski
Robert Mamąta
Krzysztof Słoń
Jarosław Obremski